ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1223.

Τρεῖς φίλοι παίζουσι πρὸς διασκέδασιν χαρτία.

Ὁ πρῶτος αὐτῶν ἔχει ἐν τῷ θυλακίῳ του 9 φράγκα.

Ὁ δεύτερος ἔχει ὅσα ὁ πρῶτος καὶ τὰ ἡμίση ὅσων ἔχει ὁ τρίτος.

Ὁ τρίτος ἔχει ὅσα καὶ οἱ δύο ἄλλοι ὁμοῦ.

Πόσα ἔχει ὁ δεύτερος, πόσα ὁ τρίτος, καὶ πόσα καὶ οἱ τρεῖς ὁμοῦ;

Ἐν Πειραιεῖ, 27 Αὐγούστου 1880. Χ**

1224.

		17		
24				15
		3		

Θέσον εἰς τὰ κενὰ τετραγωνίδια τοὺς ὑπολειπομένους ἀπὸ τοῦ 1 - 25 ἀριθμοὺς οὕτως, ὥστε ἐὰν ἀθροίσῃ τις αὐτοὺς καθέτως, ὁριζοντείως καὶ διαγωνίως, τὸ ἄθροισμα τῶν διαφόρων προσθέσεων νὰ εἶνε τὸ αὐτό.

1225.

Τὴν ῥίνα σου μὲ ὥρισεν ἡ φύσις νὰ ἡδύνω·
Ἀλλ' ἂν τυχὸν θελήσῃς
Ἓν γράμμα ἐκ τῶν ὅλων μου νὰ ἀντικαταστήσῃς,
Τότε διὰ τὴν γεῦσίν σου κατάλληλον θὰ γείνω.

1226.

Ἐλευθέρως εἰσχωρῶ
εἰς παλάτια, οἰκίας, ἀχυρῶνας, φυλακάς·
ἀψηφῶ τὰς διατάξεις τὰς ἀπαγορευτικάς,
οὔτ' ἀδείας καρτερῶ.
Παρευρίσκομαι παντοῦ,
ὅσον τις κι' ἂν εἶνε μόνος, ἐγὼ εἶμαι μετ' αὐτοῦ.
Ἂν εἰς δύο μὲ χωρίσῃς,
τὸ ἓν ἥμισύ μου, φίλε, συμβουλεύω νὰ μυρίσῃς.

1227.

[Τῷ πρώτῳ λύτῃ δοθήσεται ἀμοιβή τις]

Σχημάτισον κυβόλεξον, ἐν ᾧ ν' ἀναγινώσκηται ἡ λέξις Ἄρης.

1228.

Je me vois le dernier, quand on me met à bout,
Par moi tout commence, par moi finit tout.

1229.

J'ai quatre pieds en tout : je règne sur la terre,
Le caprice toujours sert de règle à mes lois;
Je fais, défais, refais : à moi tout on tolère,
L'humaine vanité me donne tous les droits.
— Le fait est surprenant, vous ne le croirez guère,
Mais il n'est pas moins vrai pourtant que chaque fois
Qu'on me coupe le chef, des héros, noble et fière,
Bien que la tête en moins, je chante les exploits.

1230.

Mots carrés.

L'un refuse, l'autre accorde
Et le troisième déborde.

ΛΥΣΕΙΣ

1216.

Ὁ πρῶτος μεταχειρισθεὶς τὴν παροιμιώδη φράσιν Qui casse les verres les paie (ὅποιος σπάνει τὰ ὁαλιὰ τὰ πληρώνει) εἶνε ἐργάτης τις, μέλος τῆς τῶν ἐν Παρισίοις ὑελοπωλῶν ἑταιρίας, τῆς συστηθείσης ἐν ἔτει 1475 δόγματι βασιλικῷ Λουδοβίκου τοῦ ΙΑ'. Τὸ ἀνέκδοτον εἶνε λίαν περίεργον καὶ ἔχει ὡς ἑξῆς: Πρὸς ὑελοπώλην προσέκρουσε διαβάτης τις. Ὁ ὑελοπώλης ἔμελλε νὰ περάσῃ ὑέλους εἰς τὰ παράθυρα τοῦ κάτω πατώματος τοῦ μεγάρου πλουσίου τινὸς παντοπώλου, ὀνόματι Λαυρεντίου Ἐρβελό. Τὸ κοφίνιον τοῦ ὑελοπώλου ἀνετράπη, καὶ πολλαὶ ὑέλοι ἐθραύσθησαν. « Νὰ πᾷς 'ς τ' ἀνάθεμα! ἀνέκραξεν ὁ ὑελοπώλης πρὸς τὸν διαβάτην· θὰ γείνῃς αἰτία νὰ μείνῃ ἄφρακτον τὸ οἴκημα, ὅπου θὰ ἔλθῃ νὰ καταλύσῃ αὔριον ὁ βασιλεὺς τῆς Πορτογαλλίας. Τὰ παράθυρα θὰ μείνουν χωρὶς τζάμια».

Ὁ διαβάτης, ἐμβρόντητος ὅλος, προητοιμάζετο νὰ φύγῃ, ὅτε ὁ ὑελοπώλης, συλλαμβάνων αὐτὸν ἐκ τοῦ τραχήλου, «Στάσου, παλληκάρι μου, τῷ λέγει, μὴ φεύγῃς τόσον 'γρήγωρα, πρὶν ἀκόμη ξεκαθαρίσωμεν τὸν λογαριασμόν μας. Ὅποιος σπάνει τὰ γιαλιὰ τὰ πληρώνει».— «Καὶ πόσα;»— «15 σόλδια τὸ κομμάτι, καὶ εἶνε τέσσαρα». Ὁ διαβάτης ἐπλήρωσε τὰ χρήματα καὶ ἀπεχώρησεν.

Ἡ φράσις ἔγεινε κοινή. Οἱ κάπηλοι τὴν ἀπεστήθισαν, καὶ ἐπειδὴ εἰς τὰ καπηλεῖα γίνεται θραῦσις μεγάλη ὑέλων, ἀνήρτησαν εἰς τὰς θύρας τῶν καπηλείων τὴν ἑξῆς ἐπιγραφήν, χάριν τῶν μεθύσων: « Ὅποιος σπάνει τὰ ὑαλιὰ τὰ πληρώνει».

Ἡ ἑταιρία τῶν Παρισίων ὥρισεν ἔκτοτε εἰς 40 σόλδια τὴν τιμὴν πάσης ὑέλου θραυομένης ἐκ τῆς ἐμπροσθίας ὄψεως παντὸς ἐργαστηρίου, οἱονδήποτε μέγεθος καὶ ἂν εἶχεν, ἐὰν ἡ θραῦσις ἐγίνετο κατὰ τύχην. Ἡ δὲ τιμὴ αὕτη διέμεινεν ἐπὶ μακρότατον χρόνον ἰσχύουσα. Τὴν σήμερον, ὅτε τὰ παρισινὰ ἐργαστήρια κοσμοῦνται μὲ κάτοπτρα πολύτιμα, ἡ τιμὴ αὕτη βέβαια δὲν ἔχει τὸν τόπον της.

Ἐν ἔτει 1475 Ἀλφόνσος ὁ Ε' βασιλεὺς τῆς Πορτογαλλίας ἦλθεν εἰς Παρισίους ὅπως ἐπικαλεσθῇ βοήθειαν κατὰ Φερδινάνδου, υἱοῦ τοῦ βασιλέως τῆς Ἀραγωνίας, ὅστις εἶχεν ἁρπάσει παρ' αὐτοῦ τὴν Καστιλίαν. Λουδοβίκος ὁ ΙΑ' διέταξε ν' ἀποδοθῶσιν εἰς τὸν ξένον του καθ' ἅπαν αὐτοῦ τὸ βασίλειον αἱ μεγαλήτεραι τιμαί. Καθὼς ἔφθασεν εἰς Παρισίους ὁ βασιλεὺς ἐπρομήθευσεν εἰς αὐτὸν πᾶσαν δυνατὴν διασκέδασιν, καὶ στοχαζόμενος ὅτι ἡ ἐν Βαστίλλῃ διατριβή, ὅπου διέμενεν ὁ βασιλεύς, δὲν θὰ εἶχέ τι τὸ εὐχάριστον διὰ τὸν Πορτογάλλον μονάρχην, προπαρεσκεύασε τὸ κατάλυμά του ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ παντοπώλου Λαυρεντίου Ἐρβελό.

1217.

Κάθ' ἐμπόδιο γιὰ καλό.

1218.

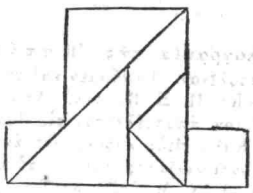

1219.

Ἀπὸ τῆς μεσημβρίας τῆς Δευτέρας μέχρι μεσημβρίας τῆς Πέμπτης παρέρχονται τρὶς 24 ἤτοι 72 ὧραι κατὰ τὸ ὑστεροῦν ὡρολόγιον. Ἐπειδὴ δὲ τοῦτο ὑστερεῖ μίαν ὥραν καθ' ἑκάστην, τὸ ἡμερονύκτιον κατ' αὐτὸ θὰ ἔχῃ μόνον 23 ὥρας. Ὅθεν, ἐὰν 23 ὧραι τοῦ ὡρολογίου ἰσοδυναμοῦσι πρὸς 24 πραγματικὰς ὥρας, ἡ μία ὥρα αὐτοῦ ἰσοδυναμεῖ πρὸς $^{24}/_{23}$, αἱ δὲ 72 ὧραι τοῦ αὐτοῦ ὡρολογίου ἰσοδυναμοῦσι πρὸς $^{24}\times{}^{72}/_{23}$, ἤτοι πρὸς 75 ὥρας, 7' καὶ 49''. Ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τούτου ἀφαιροῦντες 72 ὥρας, εὑρίσκομεν ὅτι, καθ' ἣν στιγμὴν τὴν Πέμπτην τὸ ὑστεροῦν ὡρολόγιον θὰ δεικνύῃ μεσημβρίαν, ἡ ὥρα πράγματι θὰ εἶνε 3 ὥρ., 7' καὶ 49'' μετὰ μεσημβρίαν.

1220.

Σιωπή.

1221.

Chèvre-feuille.

1222.

T	A	P	I	S
A	T	O	M	E
P	O	T	I	N
I	M	I	T	A
S	E	N	A	T

Ἀθήνησι τύποις Ἀδελφῶν Περρῆ.